

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області (Криворізький регіон) інформує щодо податкового законодавства

Трудові відносини: чи відрізняються правила оформлення працівників для юридичних осіб, фізичних осіб або ФОПів?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що порядок оформлення трудових відносин з найманими працівниками є однаковим для всіх роботодавців.

Оформити працівника можна за три основні кроки:

- укладення трудового договору;
- оформлення наказу про прийняття на роботу;
- повідомлення Державної податкової служби.

Для укладання трудового договору працівник має надати:

- паспорт або інший документ, що посвідчує особу;
- індивідуальний податковий номер;
- трудову книжку (за наявності).

Якщо це необхідно для роботи, працівник має надати документи про освіту, довідку про стан здоров'я тощо.

Удосконалення процесів ведення обліку платежів та створення/удосконалення відповідних сервісів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує.

Відповідно до пункту 42 прим.1.2 статті 42 прим.1 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI (із внесеними змінами і доповненнями) (далі – ПКУ), Електронний кабінет забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків, визначених ПКУ та іншими законами.

В Електронному кабінеті реалізована можливість надання платниками заяв щодо списання помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та зобов'язань з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – Заява) в електронній формі.

Надання таких Заяв передбачено у разі проведення заходів щодо зняття з обліку платників у податкових органах у зв'язку з припиненням платника податків або відсутністю за неосновним місцем обліку об'єктів оподаткування (або об'єктів, пов'язаних з оподаткуванням) та/або списанням платежів до бюджетів.

Подання платниками Заяв в електронній формі забезпечено засобами приватної частини ІКС «Електронний кабінет» за наступними кодами електронних форм:

J 1307601 – для юридичних осіб;

F 1307601 – для фізичних осіб.

Переобладнання транспортного засобу: алгоритм розрахунку податкової знижки

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що за витратами, понесеними у 2023 році, платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) має право отримати податкову знижку по 31 грудня 2024 року (включно).

Відповідно до п.п. 14.1.170 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) податкова знижка для фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, – це документально підтверджена сума (вартість) витрат платника податку – резидента у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у резидентів – фізичних або юридичних осіб протягом звітного року, на яку дозволяється зменшення його загального річного оподатковуваного доходу, одержаного за наслідками такого звітного року у вигляді заробітної плати та/або у вигляді дивідендів, у випадках, визначених ПКУ.

Порядок застосування податкової знижки передбачений ст. 166 ПКУ.

Згідно з п.п. 166.3.7 п. 166.3 ст. 166 ПКУ платник податку має право включити до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника податку за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, або у вигляді дивідендів, крім сум дивідендів, які не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу, такі фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником податку у зв'язку із переобладнанням транспортного засобу, що належить платникові податку, з використанням у вигляді палива моторного сумішевого, біоетанолу, біодизелю, стиснутого або скрапленого газу, інших видів біопалива.

При цьому, абзацом першим п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ, зокрема, передбачено, що загальна сума податкової знижки, нарахована платнику податку в звітному податковому році, не може перевищувати суми річного загального оподатковуваного доходу платника податку, нарахованого як заробітна плата, зменшену з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ.

Згідно з абзацом другим п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ у разі отримання платником податків протягом звітного року доходів у вигляді заробітної плати, які оподатковувалися за різними ставками податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО), сума ПДФО, на яку зменшуються податкові зобов'язання у зв'язку з реалізацією права платника податку на податкову знижку, визначається у такому порядку:

- визначаються частки (у відсотках) доходу, нарахованого у вигляді заробітної плати, оподатковані за різними ставками ПДФО, в загальній сумі річного загального оподатковуваного доходу, зазначеного в абзаці першому п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ (абзац третій п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ);

- визначається розрахункова база оподаткування шляхом зменшення загального оподаткованого доходу платника податку, одержаного у вигляді заробітної плати, на суму здійснених платником податків протягом звітного податкового року витрат, передбачених підпунктами 166.3.1 – 166.3.9 п. 166.3 ст. 166 ПКУ (абзац четвертий п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ);
- визначається розрахункова сума ПДФО окремо за кожною ставкою шляхом множення розрахункової бази оподаткування на ставку ПДФО та частку, що визначена відповідно до абзацу третього п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ для відповідної ставки ПДФО (абзац п'ятий п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ);
- визначається сума ПДФО, на яку зменшуються податкові зобов'язання у зв'язку з реалізацією платником податку права на податкову знижку, як різниця між сумою ПДФО, утриманого протягом звітного року з оподаткованого доходу, нарахованого у вигляді заробітної плати, та розрахунковою сумою податку, визначеною відповідно до абзацу п'ятого п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ (абзац шостий п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ).

Під час нарахування доходів у формі заробітної плати база оподаткування визначається як нарахована заробітна плата, зменшена на суму страхових внесків до Накопичувального фонду, а у випадках, передбачених законом, – обов'язкових у страхових внесків до недержавного пенсійного фонду, які відповідно до закону сплачуються за рахунок заробітної плати працівника, а також на суму податкової соціальної пільги (далі – ПСП) за її наявності (п. 164.6 ст. 164 ПКУ).

Враховуючи викладене, алгоритм розрахунку податкової знижки в зв'язку з переобладнанням транспортного засобу розраховується наступним чином:

- визначається база оподаткування шляхом зменшення річної суми нарахованої заробітної плати на суму страхових внесків до Накопичувального фонду, а також на суму ПСП за її наявності (інформацію щодо сум нарахованого загального річного оподаткованого доходу, застосованих ПСП та утриманого ПДФО фізичні особи отримують у вигляді довідки про доходи від свого роботодавця);
- на підставі підтверджувальних документів визначається сума (вартість) витрат платника податку – резидента, дозволених до включення до податкової знижки;
- розраховується сума ПДФО на яку зменшуються податкові зобов'язання у зв'язку з використанням права на податкову знижку;
- з суми ПДФО утриманого (сплаченого) із заробітної плати за рік віднімаємо суму ПДФО, визначену як добуток бази оподаткування, зменшеної на суму понесених платником податку витрат у зв'язку з переобладнанням транспортного засобу, та ставки податку.

У разі отримання платником протягом звітного року доходів у вигляді заробітної плати, які оподатковувалися за різними ставками податку, сума ПДФО, на яку зменшуються податкові зобов'язання у зв'язку з реалізацією права платника податку на податкову знижку, визначається у такому порядку:

- визначаються частки (у відсотках) доходу, нарахованого у вигляді заробітної плати, оподатковані за різними ставками податку, в загальній сумі річного загального оподаткованого доходу;
- визначається розрахункова база оподаткування за рік шляхом зменшення суми нарахованої заробітної плати на суму здійснених витрат;
- визначається розрахункова сума ПДФО окремо за кожною ставкою шляхом множення розрахункової бази оподаткування за рік на ставку податку та частку;
- визначається сума ПДФО, на яку зменшуються податкові зобов'язання у зв'язку з використанням права на податкову знижку, як різниця між сумою ПДФО, утриманого протягом звітного року з оподаткованого доходу, нарахованого у вигляді заробітної плати, та розрахунковою сумою податку за кожною ставкою.

При цьому, відповідно до п. 179.8 ст. 179 ПКУ сума, що має бути повернута платнику податку, зараховується на його рахунок, відкритий у банку або небанківському надавачу платіжних послуг, протягом 60 календарних днів після надходження податкової декларації про майновий стан і доходи.

Платником не подана звітність про використання РРО/ПРРО або подана із нульовими показниками: чи є підстави для проведення фактичної перевірки?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Контрольно-звітна інформація – це інформація, яку необхідно подавати до органів податкової служби дротовими або бездротовими каналами зв'язку відповідно до п. 7 ст. 3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265).

Пунктом 7 ст. 3 Закону № 265 встановлено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для виконання платіжних операцій зобов'язані подавати до контролюючих органів звітність, пов'язану із застосуванням реєстратора розрахункових операцій (далі – РРО) та розрахункових книжок (далі – РК), не пізніше 15 числа наступного за звітним місяця у разі, якщо п. 7 ст. 3 Закону № 265 не передбачено подання інформації по дротових або бездротових каналах зв'язку.

Суб'єкти господарювання, які використовують програмні РРО (далі – ПРРО), повинні передавати до контролюючих органів по дротових або бездротових каналах зв'язку інформацію у формі електронних копій розрахункових документів, електронних фіскальних звітів, електронних фіскальних звітних чеків та іншу

інформацію, необхідну для обліку роботи ПРРО фіскальним сервером контролюючого органу, яка створюється засобами таких програмних реєстраторів розрахункових операцій.

Згідно з п. 80.2 ст. 80 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) фактична перевірка (перевірка, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності) може проводитися на підставі рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу, оформленого наказом, копія якого вручається платнику податків або його уповноваженому представнику, або особам, які фактично проводять розрахункові операції, під розписку до початку проведення такої перевірки, та за наявності хоча б однієї з підстав, зазначених у п. 80.2 ст. 80 ПКУ, зокрема, неподання суб'єктом господарювання в установлений законом строк обов'язкової звітності про використання РРО та/або ПРРО, РК та книг обліку розрахункових операцій, подання їх із нульовими показниками (п.п. 80.2.4 п. 80.2 ст. 80 ПКУ).

Враховуючи викладене вище, неподання суб'єктом господарювання в установлений законом строк обов'язкової звітності про використання РРО та/або ПРРО, РК та книг обліку розрахункових операцій, подання їх із нульовими показниками є підставою для проведення фактичної перевірки контролюючим органом.

Корупція боїться твого контролю

До відеогалереї:

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/11368.html>

Коефіцієнт, що застосовується при обчисленні МПЗ ФОПами – платниками єдиного податку четвертої групи

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п.п. 4 п. 291.4 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) до платників єдиного податку четвертої групи – сільськогосподарських товаровиробників належать, зокрема, фізичні особи – підприємці, які провадять діяльність виключно в межах фермерського господарства, зареєстрованого відповідно до Закону України від 19 червня 2003 року № 973-IV «Про фермерське господарство» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 973), за умови виконання ними сукупності вимог, визначених п.п. «б» п.п. 4 п. 291.4 ст. 291 ПКУ.

Пунктом 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 ПКУ визначено, що платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Згідно з п.п. 14.1.114 прим. 2 п. 14.1 ст. 14 ПКУ мінімальне податкове зобов'язання – це мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума мінімальних податкових зобов'язань, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить, зокрема, одній фізичній особі, у тому числі фізичній особі – підприємцю, є загальним мінімальним податковим зобов'язанням.

Мінімальне податкове зобов'язання щодо земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої проведена, та мінімальне податкове зобов'язання щодо земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої не проведена, обчислюється за формулами наведеними у підпунктах 38 прим. 1.1.1 і 38 прим. 1.1.2 п. 38 прим. 1 ст. 38 прим. 1 «Визначення мінімального податкового зобов'язання» ПКУ, елементом яких є коефіцієнт «К», який становить 0,05.

Водночас п.п. 38 прим. 1.1.3 п. 38 прим. 1 ст. 38 прим. 1 ПКУ встановлено, що при обчисленні мінімального податкового зобов'язання платниками єдиного податку четвертої групи – фізичними особами – підприємцями, які провадять діяльність виключно в межах фермерського господарства, зареєстрованого відповідно до Закону № 973, коефіцієнт «К», визначений у підпунктах 38 прим. 1.1.1 і 38 прим. 1.1.2 п. 38 прим. 1 ст. 38 прим. 1 ПКУ, застосовується у половинному розмірі.

Поряд з цим, тимчасово, для розрахунку мінімального податкового зобов'язання за 2022 та 2023 податкові (звітні) роки коефіцієнт «К», визначений у підпунктах 38 прим. 1.1.1 і 38 прим. 1.1.2 п. 38 прим. 1 ст. 38 прим. 1 «Визначення мінімального податкового зобов'язання» ПКУ, застосовується із значенням 0,04 (п. 67 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Враховуючи зазначене, фізичними особами – підприємцями – платниками єдиного податку четвертої групи при обчисленні мінімального податкового зобов'язання застосовується коефіцієнт 0,025.

При цьому, тимчасово, при обчисленні мінімального податкового зобов'язання за 2022 та 2023 податкові (звітні) роки – коефіцієнт 0,02.

Суд підтвердив правомірність податкових повідомлень-рішень

Судом касаційної інстанції підтримано позицію контролюючого органу щодо правомірності прийнятих податкових повідомлень-рішень, якими на позивача накладено штраф за необладнання рівнеміра-лічильника на введеному в експлуатацію резервуарі та штраф за неподання електронного документу, що містить дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального.

Колегія суддів звертає увагу, що у наказі про проведення перевірки зазначена юридична підстава для проведення фактичної перевірки – підпункти 80.2.2 та 80.2.5 пункту 80.2 статті 80 ПК України та розкривається її фактична підстава, що має одночасно подвійний характер: отримання інформації з електронних баз даних щодо можливої реалізації та зберігання платником податку пального без обладнання акцизного складу рівнемірами-лічильниками та витратомірами-лічильниками рівня пального; а також на виконання контролюючим органом функцій в частині проведення фактичних перевірок щодо обладнання акцизних складів витратомірами-лічильниками та/або рівнемірами лічильниками. Це є мінімально допустимим обсягом інформації в розумінні абзацу третього пункту 81.1 статті 81 ПК України щодо зазначення у наказі підстави для проведення перевірки.

Більше того, зміст фактичної підстави, яка пов'язана із наявною у контролюючого органу інформацією електронних баз даних щодо можливого порушення платником вимог податкового законодавства, яка потребувала перевірки, додатково підкріплено і посиланням в такому наказі на доповідну записку управління контролю за підакцизними товарами Головного управління ДПС у Вінницькій області, що також є достатнім обсягом інформації відповідно до усталеної практики Верховного Суду.

Також з урахуванням часового інтервалу між моментом роздрукування фіскального чеку та проставлення розписки у направленні колегія суддів вважає сумнівними доводи позивача, що накази на проведення фактичної перевірки вручались іншій особі, ніж та, яка проводила контрольну розрахункову операцію. При цьому особу було встановлено на підставі посвідчення водія, а його посаду визначено на підставі наказу про прийняття на роботу, який було надано під час проведення перевірки.

Отже, зважаючи на те, що із наказом та направленнями на проведення фактичної перевірки було ознайомлено під розписку уповноважену особу позивача, особу та посаду якого було належним чином встановлено на підставі наданих документів, з урахуванням того, що зазначена особа безпосередньо проводила розрахункові операції, суди дійшли правильного переконання, що відповідачем не було порушено вимог законодавства, що регулюють питання проведення перевірок.

Відтак, Касаційним адміністративним судом у складі Верховного Суду від 21.08.2024 у справі № 120/14157/23 касаційну скаргу позивача залишено без задоволення; рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 11.03.2024 та постанову Сьомого апеляційного адміністративного суду від 13.05.2024 залишено без змін.

Хто є платником єдиного внеску під час виконання договору про спільну діяльність без утворення юридичної особи?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Згідно з частиною першою ст. 1130 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV (далі – ЦКУ) із змінами, за договором про спільну діяльність сторони (учасники) зобов'язуються спільно діяти без створення юридичної особи для досягнення певної мети, що не суперечить законам.

Вкладом учасника вважається все те, що він вносить у спільну діяльність (спільне майно), в тому числі грошові кошти, інше майно, професійні та інші знання, навички та вміння, а також ділова репутація та ділові зв'язки (частина перша ст. 1133 ЦКУ).

Ведення бухгалтерського обліку спільного майна може бути довірено одному з учасників (частина друга ст. 1134 ЦКУ).

Водночас згідно з п.п. 14.1.139 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), для цілей оподаткування дві чи більше особи, які здійснюють спільну діяльність без утворення юридичної особи, вважаються окремою особою у межах такої діяльності.

Облік результатів спільної діяльності ведеться платником податку, уповноваженим на це іншими сторонами згідно з умовами договору, окремо від обліку господарських результатів такого платника податків.

Відповідно до абзаців другого – четвертого п. 1 частини першої ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами (далі – Закон № 2464) платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) є роботодавці:

- підприємства, установи та організації, інші юридичні особи, утворені відповідно до законодавства України, незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, які використовують працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою – підприємцем, якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності, відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань), у тому числі філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи зазначених підприємств, установ і організацій, інших юридичних осіб, які мають окремий баланс і самостійно ведуть розрахунки із застрахованими особами;

- фізичні особи – підприємці, зокрема ті, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством про працю, чи за цивільно-правовим договором (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою – підприємцем, якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності, відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань);

- фізичні особи, які забезпечують себе роботою самостійно, та фізичні особи, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту).

Тобто, такі платники єдиного внеску є страхувальниками (в розумінні п. 10 частини першої ст. 1 Закону № 2464) для наведеного вище переліку застрахованих осіб.

Застрахована особа – це фізична особа, яка відповідно до законодавства підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню і сплачує (сплачувала) та/або за яку сплачується чи сплачувався у встановленому законом порядку єдиний внесок (п. 3 частини першої ст. 1 Закону № 2464).

Так, частиною другою ст. 6 Закону № 2464 визначено, що платник єдиного внеску зобов'язаний, зокрема, своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок до податкового органу за основним місцем обліку платника єдиного внеску; вести облік виплат (доходу) застрахованої особи та нарахування єдиного внеску за кожним календарним місяцем і календарним роком, зберігати такі відомості в порядку, передбаченому законодавством; подавати звітність, у тому числі про основне місце роботи працівника, про нарахування єдиного внеску в розмірах, визначених відповідно до Закону № 2464, у складі звітності з податку на доходи фізичних осіб (єдиного податку) до податкового органу за основним місцем обліку платника єдиного внеску у строки та порядку, встановлені ПКУ. Форма, за якою подається звітність про нарахування єдиного внеску у складі звітності з податку на доходи фізичних осіб (єдиного податку), встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з Пенсійним фондом України та Фондом загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Передача платниками єдиного внеску своїх обов'язків з його сплати третім особам заборонена, крім випадків сплати головою сімейного фермерського господарства внесків за себе і членів такого господарства (частина дев'ята ст. 25 Закону № 2464).

Отже, учасники договору про спільну діяльність без утворення юридичної особи є страхувальниками виключно для своїх застрахованих осіб та відповідно окремими платниками єдиного внеску.

Нараховано суму дивідендів на користь фізичної особи: що з військовим збором?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що згідно з п.п. 1.1 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками військового збору є особи, визначені п. 162.1 ст. 162 ПКУ, а саме: фізичні особи – резиденти (нерезиденти), які отримують доходи з джерела їх походження в Україні.

Об'єктом оподаткування військовим збором є доходи, визначені ст. 163 ПКУ (п.п. 1.2 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX ПКУ).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. від об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX ПКУ (п.п. 1.3 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX ПКУ).

Відповідно до п. 163.1 ст. 163 ПКУ об'єктом оподаткування платника податку є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до складу якого включаються доходи, перелік яких визначено підпунктами 164.2.1 – 164.2.18 п. 164.2 ст. 164 ПКУ.

Так, згідно з п.п. 164.2.8 п. 164.2 ст. 164 ПКУ до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу включаються «пасивні доходи» (крім зазначених у підпунктах 165.1.2 та 165.1.41 п. 165.1 ст. 165 ПКУ).

Під терміном «пасивні доходи» для цілей розд. IV ПКУ слід розуміти, зокрема, такі доходи, як дивіденди (п.п. 14.1.268 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Враховуючи зазначене, оскільки сума дивідендів, нарахованих на користь фізичних осіб включається до загального місячного оподатковуваного доходу платника податку, то такий дохід підлягає оподаткуванню військовим збором за ставкою 1,5 відсотка.

Електронний кабінет: ведення обліку доходів і витрат ФОПами на загальній системі оподаткування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що згідно з п. 177.10 ст. 177 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) фізичні особи – підприємці (ФОП) на загальній системі оподаткування зобов'язані вести облік доходів і витрат та мати підтверджуючі документи щодо походження товару. Облік доходів і витрат може вестися в паперовому та/або електронному вигляді, у тому числі через Електронний кабінет.

Типова форма, за якою здійснюється облік доходів і витрат фізичними особами – підприємцями і фізичними особами, які провадять незалежну професійну діяльність (далі – Типова форма) та Порядок ведення типової форми, за якою здійснюється облік доходів і витрат, фізичними особами – підприємцями і фізичними особами, які провадять незалежну професійну діяльність (далі – Порядок) затверджені наказом Міністерства фінансів України від 13.05.2021 № 261.

Пунктом 5 розд. I Порядку встановлено, що у разі ведення обліку доходів і витрат в електронній формі засобами Електронного кабінету самозайнята особа зобов'язана отримати кваліфікований сертифікат

відкритого ключа, сформований кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг, включених до системи подання податкових документів в електронному вигляді. Після отримання самозайнятою особою кваліфікованого сертифіката відкритого ключа така особа здійснює операції з ведення обліку доходів і витрат відповідно до ПКУ безкоштовно.

Вхід до інформаційно-комунікаційної системи «Електронний кабінет» (далі – Електронний кабінет) здійснюється за адресою: <https://cabinet.tax.gov.ua>, а також через вебпортал ДПС (<https://tax.gov.ua>). Робота у приватній частині Електронний кабінет здійснюється після проходження користувачем електронної ідентифікації онлайн з використанням кваліфікованого електронного підпису.

Меню «Облік доходів і витрат» приватної частини Електронного кабінету надає можливість платнику податків вести електронну форму обліку доходів і витрат (далі – Електронна форма обліку), де здійснюються записи щодо доходів та витрат за Типовою формою через режим «Облік доходів і витрат».

Електронна форма обліку зберігається протягом 3-х років та платник податків може обрати для перегляду будь-який з минулих років.

З інформацією щодо ведення Електронної форми обліку можна ознайомитися в меню «Облік доходів і витрат» розділу «Допомога» Електронного кабінету.

Зокрема, у Електронній формі обліку допускається виправлення помилок або коригування.

При редагуванні помилкових записів, самозайнята особа має вводити правильне значення, але:

- якщо інформація вноситься у той же день, коли була допущена помилка, то буде відкоригований поточний запис;

- якщо ж інформація коригується на наступний день, або пізніше, то у Електронній формі обліку буде створено новий запис, у якому буде відображено тільки відносне значення різниці між значенням, яке було внесено раніше, та поточним записом. Новий рядок буде виділено рожевим кольором.

Крім того, меню «Облік доходів і витрат» приватної частини Електронного кабінету надає можливість ФОПУ через режим «Облік амортизаційних відрахувань» вести облік амортизаційних відрахувань основних засобів та нематеріальних активів.

До уваги платників податків!

Інформація щодо подачі звітності суб'єктами господарювання, які отримали ліцензію на відповідний вид діяльності та здійснюють свою діяльність у сфері виробництва та обігу підкацизних товарів, яка регулюється Законом України від 18 червня 2024 року № 3817-IX «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального»

З 1 жовтня 2024 року запроваджуються нові форми звітів: форми № 1-ВП «Звіт про обсяги виробництва та обігу (у тому числі імпорту та експорту) спирту (у тому числі біоетанолу), спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах» (далі – Звіт форми № 1-ВП), форми № 1-ОП «Звіт про обсяги обігу (у тому числі імпорту та експорту) спирту (у тому числі біоетанолу), спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах» (далі – Звіт форми № 1-ОП), які затверджені наказом № 296 [1], який опубліковано в Офіційному віснику України від 02.08.2024 № 67.

Відповідно діючі форми звітів, які затверджені наказом № 49 [2], втрачають чинність з 1 жовтня 2024 року. З набранням 27.07.2024 чинності Закону № 3817 [3] визначено нові вимоги та порядок подання звітності ліцензіатами (стаття 72 Закону № 3817).

При цьому з урахуванням набрання чинності та введенням у дію розділу VII (крім пунктів 22, 23 і 25 частини другої статті 46, статті 49) Закону № 3817 (абзац шостий пункту 1 Розділу XII Закону № 3817) ліцензування деяких видів діяльності запроваджуються вперше з 01.01.2025, зокрема, здійснення ферментації тютюнової сировини та вирощування тютюну.

Отже, з урахуванням статті 72 розділу XI Закону № 3817 та до внесення відповідних змін до наказу № 296 подаються ліцензіатами:

1. Звіт форми № 1-ВП:

1) щомісяця, не пізніше 10 числа місяця, наступного за звітним:

виробниками спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, які здійснюють виробництво та/або ввезення на митну територію України, вивезення за межі митної території України зазначених товарів (продукції) – починаючи з жовтня 2024 року за вересень 2024 рік;

суб'єктами господарювання, які здійснюють ферментацію тютюнової сировини, – починаючи з лютого 2025 року за січень 2025 рік;

2) не пізніше 1 лютого року, наступного за звітним – суб'єктами господарювання, які отримали ліцензію на право вирощування тютюну – починаючи з січня 2026 року за 2025 рік;

3) не пізніше 20 числа місяця, наступного за звітним роком – починаючи з січня 2025 року за 2024 рік:

малі виробництва дистилатів;

малі виробництва виноробної продукції;

малі виробництва пива.

2. Звіт форми № 1-ОП – суб'єктами господарювання, які здійснюють оптову торгівлю спиртом етиловим, спиртовими дистилатами, біоетанолом, алкогольними напоями, тютюновими виробами, тютюновою сировиною, тютюном, промисловими замінниками тютюну, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, та/або ввезення на митну територію України, вивезення за межі митної території України зазначених товарів (продукції) – щомісяця, не пізніше 10 числа місяця, наступного за звітним – починаючи з жовтня 2024 року за вересень 2024 рік.

При цьому ліцензіати, які мають одночасно ліцензії на право виробництва та на право оптової торгівлі спиртом етиловим, спиртовими дистилатами, алкогольними напоями, тютюновими виробами, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, подають лише звіти, передбачені для виробників таких товарів (продукції), а саме Звіт форми № 1-ВП.

[1] Наказ Міністерства фінансів України від 18.06.2024 № 296 «Про затвердження форми № 1-ВП «Звіт про обсяги виробництва та обігу (у тому числі імпорту та експорту) спирту (у тому числі біоетанолу), спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах», форми № 1-ОП «Звіт про обсяги обігу (у тому числі імпорту та експорту) спирту (у тому числі біоетанолу), спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах», порядків їх заповнення та Кодів, одиниць виміру та видів продукції/товару», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 04.07.2024 за № 1011/42356.

[2] Наказ Міністерства фінансів України від 11.02.2016 № 49[2] «Про затвердження форм звітів щодо виробництва й обігу спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів та порядків їх заповнення»

[3] Закон України від 18 червня 2024 року № 3817-IX «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального».

Плата за землю: змінено граничний розмір орендної плати

[До відеогалереї↓](https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/11407.html)

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/11407.html>

Понад 3,9 млрд грн рентної плати спрямували платники Дніпропетровщини до загального фонду держбюджету

Як зазначила в. о. начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області, упродовж січня – серпня поточного року до загального фонду держбюджету від платників Дніпропетровщини надійшло понад 3,9 млрд грн рентної плати. Це на понад 1,8 млрд грн, або на 90,4 відс., більше ніж у відповідному періоді минулого року.

«Податкова служба Дніпропетровщини відкрита до діалогу з платниками. Комунікації з суб'єктами господарювання мають певні результати – позитивна динаміка наповнення бюджетів. Дякуємо платникам за роботу і своєчасно сплачені податки», – підсумувала Наталя Федаш.

Новації у законодавстві, пов'язані зі сплатою/поверненням платежів, та їх практичне застосування

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу.

Наказом Міністерства фінансів України (далі – МФУ) від 06.05.2024 № 226 «Про внесення змін до Порядку ведення обліку податків, зборів та інших платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, внесених на єдиний рахунок» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 21.05.2024 за № 741/42086) внесено зміни до наказу МФУ від 23.03.2021 № 166 «Про затвердження Порядку ведення обліку податків, зборів та інших платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, внесених на єдиний рахунок» (далі – Порядок).

Згідно з п. 3 розділу III Порядку платник може уточнити реквізит «Призначення платежу» платіжної інструкції лише один раз не пізніше наступного робочого дня після отримання повідомлення про виявлені помилки чи розбіжності за такими документами.

Внесеними до Порядку змінами встановлено, якщо платник своєчасно не уточнив реквізит «Призначення платежу» платіжної інструкції, то після настання зазначеного терміну таке уточнення неможливе. У такому разі інформація з платіжної інструкції вважається інформацією без визначення належності платежу відповідному отримувачу і суми такого платежу включаються ДПС до реєстру платежів з єдиного рахунка в розрізі окремого платника у складі зведеного реєстру платежів з єдиного рахунка з урахуванням черговості сплати, визначеної пунктом 35 прим.1.6 статті 35 прим.1 розділу I, пунктом 89.7 статті 89 та пунктом 131.2 статті 131 розділу II Податкового кодексу України.

Документи, які необхідно надати юридичній особі – нерезиденту для отримання КЕП у Кваліфікованого надавача ЕДП ДПС

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Для отримання електронних довірчих послуг (далі – ЕДП) у Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг Державної податкової служби України (ЕДП ДПС) юридичній особі – нерезиденту необхідно надати наступні документи:

- заповнена та підписана Реєстраційна картка для юридичної особи встановленого зразка у двох примірниках;
- додаток до Реєстраційної картки (в разі одночасного отримання ЕДП для більш ніж однієї особи) у двох примірниках;
- засвідчені копії** документів, що підтверджують належність заявника (окрім керівника) до юридичної особи – нерезидента та його повноваження (наказ/вигляд з наказу про призначення на посаду, або трудовий договір (за необхідності із нотаріально засвідченим перекладом на українську мову));
- оригінал та засвідчена копія* довідки за формою № 34-ОПП про взяття на облік платника податків, відомості щодо якого не підлягають включенню в Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань;
- вигляд з відповідного реєстру, виданого в країні реєстрації іноземної компанії, організації або оригінал установчого документа такої юридичної особи або копія такого документа, який нотаріально засвідчений відповідно до законодавства. Установчі документи та витяги, складені іноземною мовою подаються з відміткою консульської служби про легалізацію або з проставленим апостилем, якщо інше не передбачено міжнародним договором разом із нотаріально засвідченим перекладом на українську мову (надаються виключно для ознайомлення);
- оригінал та засвідчена копія* паспорта громадянина України (копії 1-2 сторінок (3-6 за наявності відміток), або копія з обох сторін безконтактного електронного носія (у випадку наявності паспорта громадянина України виготовленого у формі ID-картки), або паспорта громадянина України для виїзду за кордон з відміткою про постійне місце проживання в іноземній державі. За наявності відображення паспорта громадянина України/паспорта громадянина України для виїзду за кордон в застосунку «Дія», версії не нижче 2.0, копія одного з документів надається за допомогою функції «Шеринг» застосунку «Дія»;
- оригінал та засвідчена копія* посвідчення біженця, або посвідки на постійне (тимчасове) місце проживання, або копія, з обох сторін, безконтактного електронного носія (у випадку наявності посвідки на постійне (тимчасове) місце проживання виготовленої у формі ID-картки), або паспорта громадянина іншої країни із нотаріально засвідченим перекладом на українську мову;
- оригінал та засвідчена копія* документа про зміну прізвища заявника, виданого відповідним державним органом (якщо в поданих документах є невідповідність прізвища);
- засвідчена копія* реєстраційного номеру облікової картки платника податків (ідентифікаційного номера). За наявності у паспорті громадянина України реєстраційного номера облікової картки платника податків, замість копії картки платника податків, може бути подана копія сторінки паспорта громадянина України з відповідною відміткою. Якщо через релігійні переконання фізична особа відмовилась від реєстраційного номеру облікової картки платника податків, додатково подається копія сторінки паспорту з відміткою про таку відмову. За наявності відображення паспорта громадянина України/ паспорта громадянина України для виїзду за кордон в застосунку «Дія», версії не нижче 2.0, копія облікової картки платника податків надається за допомогою функції «Шеринг» застосунку «Дія».

* – відмітка про засвідчення копії документа складається зі слів «Згідно з оригіналом», особистого підпису, ініціалів та прізвища, дати засвідчення копії.

** – відмітка про засвідчення копії документа складається зі слів «Згідно з оригіналом», назви посади співробітника відповідального за виготовлення, засвідчення та видавання копій, його особистого підпису, ініціалів та прізвища, дати засвідчення та скріплюється відбитком печатки (за наявності).

Період, протягом якого юридична особа має право подати уточнюючу податкову декларацію з плати за землю

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п.п. 10.1.1 п. 10.1 ст. 10 та п.п. 265.1.3 п. 265.1 ст. 265 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) плата за землю у складі податку на майно належить до місцевих податків.

Плата за землю – це обов’язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності (далі – орендна плата) (п.п. 14.1.147 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Пунктом 286.2 ст. 286 ПКУ визначено, що платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму плати за землю щороку станом на 01 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов’язку подання щомісячних декларацій.

Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов’язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним (п. 286.3 ст. 286 ПКУ).

Податкове зобов’язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30

календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця (п. 287.3 ст. 287 ПКУ).

У разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених цією статтею), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої декларації за формою чинною на час подання уточнюючого розрахунку (п. 50.1 ст. 50 ПКУ).

Порядок застосування контролюючими органами строків давності при проведенні перевірок з місцевих податків і зборів встановлено вимогами ст. 102 ПКУ. Зокрема, згідно з абзацом четвертим п. 102.1 ст. 102 ПКУ з місцевих податків та/або зборів, за якими передбачено подання річної податкової декларації, контролюючий орган, крім випадків, визначених п. 102.2 ст. 102 ПКУ, має право за результатами перевірки самостійно визначити суму грошових зобов'язань, у разі виявлення ним за результатами перевірки заниження суми визначеного платником податків податкового зобов'язання з цих податків, не пізніше закінчення 1 095 дня, що настає за останнім днем граничного строку сплати цих податків, визначених відповідними розділами ПКУ.

Враховуючи зазначене, юридична особа – платник плати за землю у разі виявлення помилки, що міститься у раніше поданій ним податковій декларації з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності), має право самостійно подати уточнюючу податкову декларацію, керуючись ст. 50 ПКУ в частині строків давності, визначених ст. 102 ПКУ, але не пізніше закінчення 1095 дня, що настає за останнім днем граничного строку її подання, включаючи зупинення перебігу таких строків, встановлених п. 52 прим. 2 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ.

Податкова знижка за витратами у вигляді пожертвувань або благодійних внесків, переданих фізичною особою неприбутковим організаціям

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що п.п. 166.3.2 п. 166.3 ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), зокрема, визначено, що платник податку на доходи фізичних осіб (далі – податок) має право включити до податкової знижки у зменшення оподатковуваного доходу платника податку за наслідками звітного податкового року, нарахованого у вигляді заробітної плати, зменшеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, суму коштів або вартість майна, перерахованих (переданих) платником податку у вигляді пожертвувань або благодійних внесків неприбутковим організаціям, які на дату перерахування (передачі) таких коштів та майна відповідали умовам, визначеним п. 133.4 ст. 133 ПКУ, у розмірі, що не перевищує 4 відс. суми його загального оподатковуваного доходу такого звітного року.

Згідно з п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача), а також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги).

Відповідно до п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого ПКУ.

У разі якщо відповідні витрати підтверджені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в податковій декларації лише реквізити електронного розрахункового документа.

Для документального підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки, контролюючий орган не має права вимагати від платника податку надання документів та/або їх копій, які містяться в автоматизованих інформаційних і довідкових системах, реєстрах, банках (базах) даних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, інформація з яких безоплатно отримується контролюючими органами відповідно до цього Кодексу та міститься в інформаційних базах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (п.п. 166.2.3 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

При цьому п. 729.1 ст. 729 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV (далі – ЦКУ) передбачено, що пожертвою є дарування нерухомих та рухомих речей, зокрема, грошей та цінних паперів, особам, встановленим частиною першою ст. 720 ЦКУ, для досягнення ними певної, наперед обумовленої мети.

Договір про пожертву є укладеним з моменту прийняття пожертви (п. 729.2 ст. 729 ЦКУ).

До договору про пожертву застосовуються положення про договір дарування, якщо інше не встановлено законом (п. 729.3 ст. 729 ЦКУ).

Відповідно до п. 5 ст. 719 ЦКУ договір дарування валютних цінностей фізичних осіб між собою на суму, яка перевищує п'ятдесятикратний розмір неоподатковуваного мінімуму доходів громадян, укладається у письмовій формі і підлягає нотаріальному посвідченню.

Відповідно до п. 1 ст. 639 ЦКУ договір може бути укладений у будь-якій формі, якщо вимоги щодо форми договору не встановлені законом.

Договір є укладеним з моменту одержання особою, яка направила пропозицію укласти договір, відповіді про прийняття цієї пропозиції (п. 1 ст. 640 ЦКУ).

Таким чином, лише у разі декларування права на податкову знижку на суму коштів або вартість майна, перерахованих (переданих) платником податку у вигляді пожертвувань неприбутковим організаціям, одним із підтверджуючих документів, які необхідно надати платником податку контролюючому органу, є копія договору про пожертву. При здійсненні благодійних внесків неприбутковим організаціям такої вимоги законодавством не передбачено.

Понад 6,1 млрд грн ПДФО отримав загальний фонд держбюджету від платників Дніпропетровщини

У січні – серпні поточного року до загального фонду державного бюджету від платників Дніпропетровщини надійшло понад 6,1 млрд грн податку на доходи фізичних осіб (ПДФО). Порівняно з січнем – серпнем 2023 року надходження виросли на понад 833,6 млн грн, або на 15,6 відсотків.

Податок на доходи фізичних осіб – це один з бюджетоутворюючих податків. Його своєчасна сплата забезпечує фінансування необхідних соціальних програм та оборонних заходів.

Важливою умовою фінансової безпеки країни є сумлінна сплата податків. Бізнес Дніпропетровщини у непростих умовах зберігає економічну активність. Завдяки офіційним робочим місцям і громади, і держбюджет отримують вагомий податковий надходження. Тож, дотримання вимог податкового законодавства і законодавства про працю надзвичайно важливе для бюджетної стабільності в цілому.

Порядок повернення коштів єдиного внеску

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Повернення надміру та/або помилково сплачених коштів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (єдиний внесок) здійснюється відповідно до Порядку зарахування у рахунок майбутніх платежів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування або повернення надміру та/або помилково сплачених коштів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 23.07.2021 № 417, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 09.09.2021 за № 1185/36807 (далі – Порядок № 417).

Порядком № 417 передбачено, що повернення коштів єдиного внеску здійснюється на підставі Заяви платника про повернення коштів (Заява).

До Заяви платник обов'язково додає копію розрахункового документа (платіжної інструкції, квитанції), що підтверджує сплату коштів єдиного внеску (до Заяви в електронній формі – електронну копію розрахункового документа). Копія розрахункового документа завіряється платником особисто.

Звертаємо увагу, що кожна Заява може містити лише одну копію одного розрахункового документа, тобто на кожну платіжну інструкцію заповнюється окрема Заява.

У випадках, передбачених підпунктами 1, 2 та 4 п. 5 Порядку № 417, Заява подається до територіальному органу ДПС за місцем обліку надміру та/або помилково сплачених коштів за формою, визначеною у додатку 1 до цього Порядку.

Таку Заяву із завіреною платником копією платіжної інструкції (в pdf форматі), також можливо надати в розділі «Листування з ДПС» безкоштовного сервісу «Електронний кабінет».

Якщо за результатами розгляду Заяви встановлено правомірність повернення коштів, орган ДПС формує Висновок про повернення коштів та розрахунковий документ на повернення коштів з відповідного небюджетного рахунку за субрахунком 3556 «Рахунки для зарахування єдиного соціального внеску», на який їх було сплачено, та подає його на виконання до відповідного головного управління Державної казначейської служби України.

Про визначення ФОПом – «єдинником» 4 групи МПЗ щодо орендованої с/г земельної ділянки, яка не використовувалася у господарській діяльності

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до п.п. 14.1.114 прим. 2 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) мінімальне податкове зобов'язання (МПЗ) – це мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської (с/г) продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума МПЗ, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній, зокрема, фізичній особі – підприємцю (ФОП), є загальним МПЗ.

Особливості визначення загального МПЗ платників єдиного податку встановлено ст. 297 прим. 1 ПКУ.

Абзацом першим п. 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 ПКУ визначено, що платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються

таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального МПЗ у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Пунктом 38 прим. 1.4 ст. 38 прим. 1 ПКУ встановлено, що у разі переходу права власності або права користування, у тому числі оренди, емфітевзису, суборенди, на земельну ділянку, віднесено до с/г угідь, від одного власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) до іншого власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) протягом календарного року та за умови державної реєстрації такого права відповідно до законодавства, МПЗ щодо такої земельної ділянки визначається для попереднього власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) за період з 01 січня такого календарного року до початку місяця, в якому припинилося право власності на таку земельну ділянку, або в якому така земельна ділянка передана в користування (оренду, суборенду, емфітевзис), а для нового власника, орендаря або користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) – починаючи з місяця, в якому він набув право власності або право користування, у тому числі оренди, емфітевзису, суборенди на таку земельну ділянку, та враховується у складі загального МПЗ кожного з таких власників або користувачів.

У разі відсутності державної реєстрації переходу права власності або права користування, у тому числі оренди, емфітевзису, суборенди, на земельну ділянку, віднесено до с/г угідь, від одного власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) до іншого власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) протягом календарного року МПЗ щодо такої земельної ділянки визначається для попереднього власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) на загальних підставах за податковий (звітний) рік.

Відповідно до частини першої ст. 93 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III із змінами та доповненнями (далі – ЗКУ) право оренди земельної ділянки – це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для провадження підприємницької та іншої діяльності.

Частиною п'ятою ст. 6 Закону України від 06 жовтня 1998 року № 161-XIV «Про оренду землі» із змінами встановлено, що право оренди земельної ділянки підлягає державній реєстрації відповідно до закону.

Право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав (ст. 125 ЗКУ).

Права власності, користування земельною ділянкою оформлюються відповідно до Закону України від 01 липня 2004 року № 1952-IV «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (ст. 126 ЗКУ).

Отже, ФОП – платник єдиного податку четвертої групи, яка орендує земельну ділянку, віднесено до с/г угідь, визначає МПЗ щодо такої земельної ділянки за період починаючи з 01 числа місяця, в якому вона набула права оренди земельною ділянкою на підставі реєстрації такого права в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, незалежно від того використовувалася чи ні така земельна ділянка у господарській діяльності.

Поряд з цим, абзацом сьомим п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ передбачено, що МПЗ не визначається для земельних ділянок, земельних часток (паїв), за які не нараховувалися та не сплачувалися плата за землю або єдиний податок четвертої групи, що перебувають у консервації, або забруднені вибухонебезпечними предметами, або щодо яких прийнято рішення про надання податкових пільг зі сплати місцевих податків та/або зборів на підставі заяв платників податків про визнання земельних ділянок непридатними для використання у зв'язку з потенційною загрозою їх забруднення вибухонебезпечними предметами.

МПЗ для земельних ділянок, земельних часток (паїв), передбачених абзацом сьомим п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ, не визначається за період, за який не визначається плата за землю або єдиний податок четвертої групи (абзац восьмий п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ).

Крім того, відповідно до п.п. 69.15 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ не нараховується та не сплачується загальне МПЗ за земельні ділянки, земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України, зокрема, з 01 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року – у частині земельних ділянок, земельних часток (паїв), що перебувають у власності чи користуванні юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

Сума МПЗ за земельні ділянки (земельні частки (паї)), визначені п.п. 69.15 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, визначається пропорційно кількості місяців, коли такі земельні ділянки (земельні частки (паї)) підлягали оподаткуванню платою за землю або єдиним податком четвертої групи.

Норми, визначені абзацами сьомим і восьмим п. 38 прим. 1.2 ст. 38 прим. 1 ПКУ, застосовуються до податкових (звітних) періодів починаючи з 01 січня 2023 року.

Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією затверджений наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 із змінами.

Торгівля тютюновими виробами: відображення у фіскальному чеку ставки та суми ПДВ

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу на наступне.

Відповідно до Закону України від 30 листопада 2021 року № 1914-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних

надходжень» з 01.01.2022 змінено порядок оподаткування податком на додану вартість (ПДВ) для операцій з постачання тютюнових виробів, а саме: встановлюється окремий порядок визначення бази оподаткування на етапі першого постачання таких товарів їх виробниками та на етапі першого постачання таких товарів суб'єктами господарювання, які пов'язані відносинами контролю з такими виробниками, а також запроваджується пільговий режим оподаткування ПДВ (звільнення) на всіх наступних етапах постачання таких товарів.

Статтю 189 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) доповнено п. 189.18, згідно з яким базою оподаткування для операцій з постачання на митній території України тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, рідин, що використовуються в електронних сигаретах (далі – тютюнова продукція), для яких встановлені максимальні роздрібні ціни, є максимальна роздрібна ціна таких товарів без урахування ПДВ.

Отже, встановлений п. 189.18 ст. 189 ПКУ порядок визначення бази оподаткування застосовується виключно трьома категоріями платників:

- суб'єктами господарювання – виробниками тютюнової продукції;
- суб'єктами господарювання, які пов'язані відносинами контролю з виробниками у розумінні Закону України від 11 січня 2001 року № 2210-III «Про захист економічної конкуренції» із змінами та доповненнями (далі – контрольовані суб'єкти господарювання). Перелік контрольованих суб'єктів господарювання затверджується Кабінетом Міністрів України;
- імпортерами тютюнової продукції.

Суб'єкти господарювання, які здійснюють операції з постачання такої тютюнової продукції, але не відносяться до категорій: виробники тютюнових виробів, контрольовані суб'єкти господарювання та імпортери (далі – «Інші суб'єкти господарювання») такої продукції, правила визначення бази оподаткування, встановлені п. 189.18 ст. 189 ПКУ, не застосовують.

Для операцій з постачання тютюнової продукції, що здійснюється такими «Іншими суб'єктами господарювання», з 01 січня 2022 року застосовується режим звільнення від оподаткування, встановлений п. 197.27 ст. 197 ПКУ, незалежно від дати придбання ними такої продукції.

Враховуючи викладене, з 01 січня 2022 року необхідно забезпечити «Іншими суб'єктами господарювання», що зареєстровані як платники ПДВ, вимоги щодо відображення (при торгівлі тютюновими виробами) в розрахункових документах (чеках реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) та/або програмних РРО) обов'язкових реквізитів, відповідно до Положення про форму та зміст розрахункових документів/електронних розрахункових документів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 21.01.2016 № 13 із змінами та доповненнями, зокрема:

- назва товару (послуги), вартість, літерне позначення ставки ПДВ (окреме для товарів, що звільнені від оподаткування, та окреме для товарів, що оподатковуються ПДВ) (рядок 10);
- окремим рядком літерне позначення ставки ПДВ, розмір ставки ПДВ у відсотках, загальну суму ПДВ за всіма зазначеними в чеку товарами, що оподатковуються ПДВ, на початку рядка друкуються великі літери «ПДВ» (рядок 21).

Первинні документи, що необхідні при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує.

Для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, інформації, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством (абзац перший п. 44.1 ст. 44 Податкового кодексу України (далі – ПКУ)).

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим п. 44.1 ст. 44 ПКУ.

Вимоги ст. 44 ПКУ щодо обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, застосовуються також до нерезидентів, які здійснюють господарську діяльність на території України через постійне представництво (незалежно від наявності у нерезидента зареєстрованого (акредитованого, легалізованого) відокремленого підрозділу), та до іноземних юридичних осіб, визначених у п.п. 133.1.5 п. 133.1 ст. 133 ПКУ (абзац четвертий п. 44.1 ст. 44 ПКУ).

Зокрема, абзацами першим та другим п. 44.2 ст. 44 ПКУ встановлено, що для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування.

Платники податку, які відповідно до Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 996) застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності, ведуть облік доходів і витрат та визначають об'єкт оподаткування з податку на прибуток за такими стандартами з урахуванням положень ПКУ. Такі платники

податку при застосуванні положень ПКУ, в яких міститься посилання на положення (стандарти) бухгалтерського обліку, застосовують відповідні міжнародні стандарти фінансової звітності.

Нерезиденти, які здійснюють господарську діяльність на території України через постійне представництво, для обрахунку об'єкта оподаткування податком на прибуток використовують дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування, що стосуються діяльності (операцій), що здійснюється цими нерезидентами через постійні представництва, у тому числі якщо такі дані враховуються нерезидентами при складанні фінансової звітності щодо діяльності за межами України чи консолідованої фінансової звітності (абзац п'ятий п. 44.2 ст. 44 ПКУ).

Іноземні компанії, визначені п.п. 133.1.5 п. 133.1 ст. 133 ПКУ, ведуть облік доходів і витрат та визначають об'єкт оподаткування з податку на прибуток підприємств за міжнародними стандартами фінансової звітності з урахуванням положень (стандартів) бухгалтерського обліку, застосовують відповідні міжнародні стандарти фінансової звітності (абзац шостий п. 44.2 ст. 44 ПКУ).

Згідно з абзацом тринадцятим ст. 1 Закону № 996 первинний документ – це документ, який містить відомості про господарську операцію.

Частинами першою та другою ст. 9 Закону № 996 передбачено, що підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи. Первинні документи можуть бути складені у паперовій або в електронній формі та повинні мати такі обов'язкові реквізити: назву документа (форми); дату складання; назву підприємства, від імені якого складено документ; зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції; посади і прізвища (крім первинних документів, вимоги до яких встановлюються Національним банком України) осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення; особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

Залежно від характеру господарської операції та технології обробки облікової інформації до первинних документів можуть включатися додаткові реквізити (печатка, номер документа, підстава для здійснення операції тощо).

Первинні документи, створені автоматично в електронній формі програмним забезпеченням інформаційно-комунікаційної системи, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови наявності накладеного електронного підпису чи печатки з дотриманням вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг.

Первинні документи, складені в електронній формі, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови дотримання вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг.

Неістотні недоліки в документах, що містять відомості про господарську операцію, не є підставою для невизнання господарської операції, за умови, що такі недоліки не перешкоджають можливості ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції, та містять відомості про дату складання документа, назву підприємства, від імені якого складено документ, зміст та обсяг господарської операції тощо.

До уваги платників податків!

Наближається граничний термін подання звітів про контрольовані операції та повідомлень про участь у міжнародній групі компаній за 2023 звітний рік

Державна податкова служба України нагадує про наближення граничного терміну для подачі платниками податків звітів про контрольовані операції (далі – Звіт про КО) та повідомлень про участь у міжнародній групі компаній (далі – Повідомлення про МГК), які є окремими формами звітності для цілей податкового контролю за трансфертним ціноутворенням (далі – ТЦ).

Відповідно до підпункту 39.4.2 пункту 39.4 статті 39 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) зазначена звітність подається засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги» до 1 жовтня року, що настає за звітним.

У поточному році останнім днем подання Звіту про КО та Повідомлення про МГК за 2023 звітний рік є 30 вересня 2024 року.

Наголошуємо, що починаючи з 2022 звітного року Повідомлення про МГК подають платники податків, які не тільки здійснювали контрольовані операції (далі – КО) у звітному періоді, а і станом на 31 грудня звітного року були учасниками відповідної міжнародної групи компаній.

Поряд з цим звертаємо увагу, що у зв'язку з набранням чинності наказів Міністерства фінансів України від 07.12.2023 № 673 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21.12.2023 за № 2223/41279, зі змінами, внесеними наказом Міністерства фінансів України від 27.12.2023 № 725, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 29.12.2023 за № 2281/41337 (далі – Наказ № 673) та від 09.02.2024 № 58 «Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 31 грудня 2020 року № 839», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 26.02.2024 за № 282/41627, зі змінами і доповненнями, внесеними наказом Міністерства фінансів України від 01.03.2024 № 101 «Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 09

лютого 2024 року № 58», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 04.03.2024 за № 316/41661 (далі – Наказ № 839) внесені відповідні зміни до Порядку складання Звіту про контрольовані операції, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 18.01.2016 № 8, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04.02.2016 за № 187/28317 (далі – Наказ № 8) та до Порядку складання Повідомлення про участь у міжнародній групі компаній, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.12.2020 № 764, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04.02.2021 за № 155/35777.

У зв'язку із зазначеними змінами ДПС розроблені оновлені форми Звіту про КО та Повідомлення про МГК. Відповідні інформаційні повідомлення розміщені на вебпорталі ДПС за посиланнями:

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/797692.html> (щодо подання Повідомлення про участь у МГК, починаючи з 01.07.2024);

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/808294.html> (щодо подання Звіту про КО, починаючи з 01.08.2024).

Звертаємо увагу, що завантаження нових електронних форм Звіту про КО (коди форми J0104707, J0147107, J0147207) та Повідомлення про МГК (код форми J1800103) можна здійснити на вебпорталі ДПС у розділі Головна/Електронна звітність/Платникам податків про електронну звітність/Інформаційно-аналітичне забезпечення/Реєстр електронних форм податкових документів.

ДПС також радить платникам податків перед поданням звітності з ТЦ з метою дотримання порядків їх заповнення переглянути презентаційні матеріали щодо алгоритмів заповнення Звіту про КО та Повідомлення про МГК, які знаходяться за посиланнями, наведеними в інфографіці, що додається (у вигляді QR-кодів).

Так, ДПС проведено аналіз поданих на сьогодні Звітів про КО (за новою формою) та отриманих від платників податків запитів, за результатами яких встановлено, що найбільша кількість проблемних питань, які виникають при заповненні Звітів про КО, в основному стосується:

визначення унікальної кількості країн реєстрації контрагента-нерезидента;

використання платниками податків довідників, передбачених Наказом № 8;

відображення реквізитів контрактів/договорів та змін до них в графах 7, 8 додатка до Звіту про КО;

офіційного курсу гривні до іноземної валюти в графі 19.1 додатка до Звіту про КО.

Враховуючи зазначене ДПС звертає увагу платників податків на те, що:

значення рядка «Разом» граfi 4 «Цифровий код країни реєстрації» Звіту про КО дорівнює загальній кількості країн реєстрації нерезидентів – сторін КО (кількість унікальних значень), тобто цифровий код однієї країни включається до підсумкового рядка лише один раз (наприклад: платник податків у поточному році здійснював операції з двома пов'язаними контрагентами-нерезидентами, зареєстрованими в Республіці Кіпр, отже в рядку «Разом» граfi 4 «Цифровий код країни реєстрації» Звіту про КО необхідно зазначити – «1»);

якщо контрагентом у КО є нерезидент та код типу предмета операції, зазначений у рядку n граfi 3, дорівнює «204» або «205» або «206» або «207», то у рядку n граfi 6 «код послуги згідно з Класифікацією зовнішньо-економічних послуг» додатка «Відомості про особу, що здійснює контрольовані операції» до Звіту про КО в обов'язковому порядку зазначається код послуги, який має відповідати Класифікації зовнішньоекономічних послуг, затвердженої наказом Державної служби статистики України від 27 лютого 2013 року № 69 (із змінами);

якщо контрагентом у КО є резидент України та код типу предмета операції, зазначений у рядку n граfi 3, дорівнює «204» або «205», або «206», або «207», то у рядку n граfi 6 «код послуги згідно з Класифікацією зовнішньо-економічних послуг» додатка «Відомості про особу, що здійснює контрольовані операції» до Звіту про КО в обов'язковому порядку зазначається код послуги, який має відповідати Державному класифікатору продукції та послуг ДК 016:2010;

у графах 7 та 8 додатка «Відомості про особу, що здійснює контрольовані операції» до Звіту про КО зазначаються реквізити останнього за датою документу (контракт (договір), доповнення (зміни) до контракту (договору)), який підтверджує узгодження сторонами суттєвих умов КО (якісних характеристик, цін товарів (робіт, послуг), обсягів, умов постачання, оплати та відповідальності сторін операцій тощо);

графа 19.1 «Курс валюти на дату відображення контрольованої операції у бухгалтерському обліку» додатка «Відомості про особу, що здійснює контрольовані операції» до Звіту про КО заповнюється за таким алгоритмом:

якщо першою подією є поставка товару, постачальник відображає дохід у розмірі вартості проданого товару за офіційним курсом Національного банку України гривні до іноземної валюти на дату визначення доходу, то у графі 19.1 відображається офіційний курс гривні до іноземної валюти на дату відображення операції з поставки товару у бухгалтерському обліку;

якщо попередня оплата за товар (роботи, послуги) здійснюється декількома частинами, то у графі 19.1 рекомендуємо зазначати середній (розрахунковий) показник курсу валюти по відповідній КО;

якщо відвантаження товарів (робіт, послуг) відбувається на умовах часткової передплати, то у графі 19.1 рекомендуємо зазначати середній (розрахунковий) показник курсу валюти по відповідній КО.

Наприклад: отримана передплата 100 дол. США по курсу 40 грн за 1 дол. США. Виконані роботи (підписаний акт прийому – передачі робіт) на суму 300 дол. США по курсу на дату відвантаження 41 грн за 1 дол. США. Відображено дохід у бухгалтерському обліку 12 200 грн (4000 (100x40) + 8 200 (200x41)). Середній (розрахунковий) показник курсу валюти 40,67 грн за 1 дол. США (12 200/300);

у разі групування КО в Звіті про КО відповідно до пункту 19 Наказу № 8 графа 19.1 «Курс валюти на дату відображення контрольованих операцій у бухгалтерському обліку» може бути не заповненою за умови, якщо графа 24 не дорівнює цифрі «1» (не заповнена), а графа 19 містить код, що дорівнює коду «980».

Також слід наголосити, що статтею 120 Кодексу передбачена відповідальність платників податків за неподання (несвоєчасне подання) Звіту про КО та Повідомлення про МГК, невключення до поданого Звіту про КО або надання недостовірної інформації в Повідомленні про МГК.

Як приклад, штраф за неподання за 2023 звітний рік Звіту про КО становить 805 200 грн (300 x 2 684 грн), а за неподання Повідомлення про МГК – 134 200 грн (50 x 2 684 грн).

Варто зауважити, що тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану, діють особливі правила притягнення платників податків до відповідальності за порушення податкового законодавства.

Нормами підпункту 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідних положень» Кодексу визначено, що у разі відсутності у платника податків можливості своєчасно виконати свій податковий обов'язок, зокрема, щодо подання звітності та/або документів (повідомлень), у тому числі передбачених статтями 39 і 392 Кодексу, він звільняється від передбаченої Кодексом відповідальності з обов'язковим виконанням таких обов'язків протягом шести місяців після припинення або скасування воєнного стану в Україні.

Порядок підтвердження можливості чи неможливості виконання платником податків обов'язків, визначених підпунктом 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, та перелік документів на підтвердження затверджено наказом Міністерства фінансів України від 29.07.2022 № 225, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 25.08.2022 за № 967/38303.

Звертаємо увагу, що у разі застосування платником податків під час здійснення КО умов, що не відповідають принципу «витягнутої руки», та/або не відповідають розумній економічній причині (діловій меті), платник податків має право самостійно провести коригування ціни КО і сум податкових зобов'язань за умови, що це не призведе до зменшення суми податку на прибуток підприємств, що підлягає сплаті до бюджету (підпункт 39.5.4.1 підпункту 39.5.4 пункту 39.5 статті 39 Кодексу).

Поряд з цим підпунктом 69.38 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу визначено, що тимчасово, на період з 1 серпня 2023 року до припинення або скасування воєнного стану, у разі самостійного виправлення платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, визначених статтею 50 Кодексу, помилок, що призвели до заниження податкового зобов'язання, такий платник звільняється від нарахування та сплати штрафних санкцій, передбачених пунктом 50.1 статті 50 Кодексу, та пені.

Тому ДПС з метою визначення необхідності проведення самостійного коригування рекомендує платникам податків переглянути проведені як протягом 2023 року, так і попередніх звітних періодів операції щодо їх відповідності принципу «витягнутої руки» та скористатись можливістю подання уточнюючих розрахунків без застосування штрафних санкцій та пені.

Заповнюємо правильно поля у реквізитах «Призначення платежу» та «Отримувач» платіжної інструкції на сплату податків та зборів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що порядок заповнення реквізиту «Призначення платежу» платіжної інструкції під час сплати (стягнення) податків, зборів, митних, інших платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, внесення авансових платежів (передоплати), грошової застави, а також у разі їх повернення, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 22.03.2023 № 148 зі змінами та доповненнями (далі – Порядок).

Пунктом 2 розд. II Порядку, зокрема, визначено, що під час сплати податків, зборів на бюджетні рахунки платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції заповнює такі поля:

«Код виду сплати»;

«Додаткова інформація запису».

У полі «Код виду сплати» платник заповнює код виду сплати, визначений Переліком кодів видів сплати, які використовуються платниками, згідно з додатком 1 до Порядку;

- у полі «Додаткова інформація запису» платник заповнює інформацію щодо переказу коштів у довільній формі. Суб'єкти господарювання, які проводять господарську діяльність на підставі ліцензії та/або спеціального дозволу, зазначають інформацію щодо звітного (податкового) періоду, за який сплачуються податкові зобов'язання, та дозвільного документа (вид дозвільного документа, номер, дата).

Сплата, зокрема, податків, зборів на бюджетні рахунки оформлюються за кожним напрямом перерахування та кожним кодом виду сплати окремою платіжною інструкцією (п. 3 розд. II Порядку).

У разі коли платником при сплаті, зокрема, податків, зборів на бюджетні рахунки у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції не зазначено або зазначено код виду сплати, який відсутній у додатку 1 до Порядку, вважається, що платник сплатив грошове зобов'язання за кодом виду сплати 101 (п. 4 розд. II Порядку).

У разі сплати, зокрема, податку, збору готівкою платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції, оформленої у паперовій формі, заповнює відповідну інформацію, яку надавач платіжних послуг використовує в повному обсязі при виконанні платіжної операції на переказ коштів готівкою (п. 8 розд. II Порядку).

Пунктом 9 розд. II Порядку визначено, що сплата, зокрема, податку, збору здійснюється платником безпосередньо, а у випадках, передбачених законодавством, – податковим агентом або представником платника.

Відповідно до п. 11 додатка «Указівки щодо заповнення реквізитів платіжної інструкції, оформленої в паперовій або електронній формі» до Інструкції про безготівкові розрахунки в національній валюті користувачів платіжних послуг, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 29 липня 2022 року № 163 (далі – Інструкція № 163), у реквізиті «Отримувач» під час сплати платежів до бюджету зазначаються найменування (повне або скорочене) відповідної установи, на ім'я якої відкрито рахунки для зарахування надходжень до державного та/або місцевих бюджетів, території та код бюджетної класифікації.

При цьому платіжна інструкція – це розпорядження ініціатора надавачу платіжних послуг щодо виконання платіжної операції (п.п. 15 п. 6 розд. I Інструкції № 163).